

3.

A TÖRVÉNY MINT TANÍTÓMESTER

Október 10., szombat délután

A hegyi beszéd világosságot és igazságot mutat számunkra, ugyanakkor rámutat azokra az elvekre is, amelyek alkalmazandók minden élethelyzetben és az Isten által elvárt minden kötelességünk terén. Krisztus eljött, hogy egy nagy és csodálatos törvényt hirdessen, melyet Ő maga jelentett ki Sínainál a pusztában vándorló, választott népe számára.

Krisztus minden egyes tanításával próbálta hallgatói elméjébe és szívébe vésni azon elveket, amelyek a feddhetetlenség mércéjének alapját képezik. Azt tanította, hogy ha meg akarják tartani Isten parancsolatait, naponta szeretetüket kell kifejezniük Isten és embertársaik iránt. Igyekezett azt a szeretetet ültetni a szívükbe, amit Ő érzett az emberiség iránt, s így hintette el az igazság magvait, melyek gazdag gyümölcs-termést hoznak: szentséget és jellem szépséget. Szent befolyása nem csupán e világban vezetett tartós eredményekhez, hanem gyümölcsei láthatóak lesznek egy örökkévalóságon át. Ez a befolyás megszenteli a cselekedeteket, és megtisztító hatást fog kifejteni. – *Reflecting Christ*, 61. o.

Isten az Ő törvényét nem kizárólag csak a hébereknak adta. Ugyan kitüntette Izrael népét azzal, hogy őket tette meg törvénye őrizőivé és megtartóivá, de ezt olyan törvénynek kellett tekinteni, mint amely szent megbízatás volt az egész világ számára. A Tízparancsolat előírásait Isten az egész emberiségre alkalmazta, és minden ember oktatására és kormányzására adta. Ez a tíz rövid, átfogó és ellentmondást nem tűrő parancs magában foglalja minden ember Isten és embertársai iránti kötelességeit. Ezek a parancsok a szeretet nagy alapelvein nyugszanak. „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint

magadat.” (Lk 10:27. Lásd 5Móz 6:4–5, 3Móz 19:18) A Tízparancsolat ezeket az alapelveket külön-külön is részletesen kifejti, és alkalmazhatóvá teszi az emberek életének feltételeire és körülményeire. – *Pátriárkák és próféták*, 305. o.

A zsidó törvény által előírt szokásokban és szertartásokban kiábrázolt Krisztus ugyanaz, mint aki az evangéliumban feltárja magát előttünk. Elvonultak azok a felhők, amelyek beborították isteni formáját; a köd eloszlott, és az árnyék eltűnt, így most a világ Megváltója önmagát kinyilatkoztatva áll előttünk. Az a Krisztus, aki a Sínai hegyről jelentette ki a törvényt, és aki Mózesnek átadta a szertartási törvény előírásait, ugyanaz a Krisztus, mint aki elmondta a hegyi beszédet. Az Isten iránti szeretet alapelvei, amelyek a törvény és a próféták alapja, csak megisméltlései azoknak, amiket Mózes útján mondott a héber népnek: „Halld Izrael: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr! Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből.” „[...] Szeresd felebarátodat, mint magadat.” (5Móz 6:4–5; 3Móz 19:18) Mindkét rendelkezésben a tanító egy és ugyanaz az Úr, a mi Urunk Jézus Krisztus. Isten követelése és uralkodásának alapelvei is ugyanazok. Minden Őtőle ered, „[...] akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka” (Jak 1:17). – *Pátriárkák és próféták*, 373. o.

Október 11., vasárnap – Isten szeretete és félelme

A vallástanítóknak a nép oktatásában nagyobb figyelmet kellene szentelniük a bibliai történetek tényeire és tanításaira, valamint az Úr figyelmeztetéseire és követelményeire. Egyszerűen, a gyermekek értelméhez alkalmazva gyakran el kell mondaniuk ezeket. Ez a lelkészek és a szülők munkája, arra ügyelve, hogy az ifjúságot az Írásban oktassák.

A szülőknek fel kell kelteni a gyermekek érdeklődését Isten szava iránt. De ezt csak úgy érhetik el, ha ők is és a tanítók maguk is érdeklődnek iránta. Tanításaiban jártasaknak kell lenniük, amint Isten megparancsolta Izraelnek. Beszélni kell arról: „[...] mikor házadban ülsz, mikor úton jársz, mikor fekszel és mikor felkelsz” (5Móz 11:19). Akik óhajtják, hogy gyermekeik szeressék és tiszteljék Istent, azok beszéljenek jóságáról, fenségéről és hatalmáról, amint az szavában és a teremtés műveiben ki van nyilatkoztatva.

A Biblia minden fejezete, minden verse és minden szava Isten üzene az emberhez. Kössük szabályait jegyül kezeinkre és homlokunkra! Ha tanulmányozzuk és követjük e szabályokat, akkor Isten úgy vezet ma népét, mint hajdan Izraelt – nappal felhő-, éjjel tűzoszlop által. – *Pátriárkák és próféták*, 504. o.

Isten iránti őszinte tiszteletre késztet végtelen nagyságának érzete és jelenlétének tudata. Mélységesen kellene szívünkre hatnia, ha megérezzük a Láthatatlan jelenlétét. Az imádkozás órája és helye szent, mert Isten van ott. Ha magatartásunkban és viselkedésünkben tiszteletet tanúsítunk, elmélyül bennünk az az érzés, amely tiszteletre késztet. „...szent és félelmes az ő neve” (Zsolt 111:9) – nyilatkoztatta ki a zsoltáríró. Amikor az angyalok kimondják ezt a nevet, eltakarják arcukat. Nekünk, elbukott, bűnös embereknek micsoda tisztelettel kellene ajkunkra vennünk Isten nevét! – *Próféták és királyok*, 48. o.

Isten azt akarja, hogy ismerd fel az Ő jelenlétét. Békeessége, vigasztalása, kegyelme és öröme ragyogó, áldott napfénné változtatja a halál árnyékát. Az emberi szívet csak Isten őrizheti meg a bűntől. A szolgáló angyalok segítenek megnyitni lelki szemünket és szívünket, hogy szemléljük Isten törvényének csodálatos voltát, és a természet világában megnyilvánuló csodákat, s az örökkévaló igazságokat, amelyeket a Szentlélek kinyilvánított. – *Az én életem ma*, 291. o.

Isten kimondhatatlan szeretettel szeret minket, ami akkor talál bennünk visszhangra, amikor felfogjuk szélességét, hosszúságát, magasságát és mélységét ennek a minden értelmet felülmúló szeretetnek. Krisztus elragadó szépségének és irántunk – bűnösök iránt – érzett szeretetének megismerése által az önző szív meglágyul, és behódol; a bűnös átalakul, és Isten gyermekévé lesz. Isten nem alkalmaz kényszert, egyedül szeretettel akarja a bűnt az emberi szívből kiirtani. Ezáltal változtatja a büszkeséget alázattá, az ellenségeskedést és hitetlenséget pedig szeretetté és hitté...

A törvény nem más, mint átírata Isten jellemének. Ismerjétek fel mennyei Atyátokban a tökéletes alapelvek megnyilvánulásait, amelyek uralmának is alapjai. – *Gondolatok a hegybeszédről*, 76–77. o.

Október 12., hétfő – Bizonyosság ellened

A pusztai vándorlás idején az Úrnak gondja volt arra, hogy gyermekei emlékezetükben megőrizzék a törvény igéit. Miután letelepedtek Kánaánban, minden családban naponta el kellett ismételni a mennyei előírásokat. Olvashatóan kellett felírniuk az ajtófélfákra, a kapukra és az emlékeztető táblákra; azt énekbe kellett foglalniuk, hogy mind a fiatalok, mind az idősek énekelhessék. A papoknak nyilvános összejöveteleken kellett tanítaniuk e szent rendelkezéseket, az ország főembereinek pedig naponként kellett tanulmányozniuk. „Tanulmányozd éjjel-nappal, őrizd meg, és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva” – parancsolta az Úr Józsuének a törvénykönyvvel kapcsolatban –, „akkor sikerrel jársz utadon, és boldogulsz” (Józs 1:8). – *Próféták és királyok*, 464. o.

Mikor az ítélet összeül, s mindenkit a könyvekben írottak alapján ítélnék meg, Isten törvényének tekintélyét teljesen új megvilágításban lehet látni, mint ma a keresztény világ látja. Sátán bekötötte szemüket, megzavarta gondolkodásukat, amint megvakította, összezavarta és bűnbe vitte Ádámot és Évát is. Az Úr törvénye fő fontosságú, amint Szerzője is hatalmas. Az ítéleten szentnek, igaznak és jónak fogják elismerni minden követelményét. A törvény megrontói azt találják majd, hogy súlyos elszámolni valójuk van Istennel, hiszen az Úr követelményei döntők. – *A Te Igéd igazság*, 7. köt., 986. o.

Isten ma is azt várja el, amit Édenben a szent pártól, vagyis követelményei iránti tökéletes engedelmisséget. Törvénye ugyanaz marad a korszakokon át. Az igaz életnek az Ószövetségben élénk tárt csodálatos mértéke nem száll lejjebb az Újszövetségben. Az örömműznet nem hívatott gyöngítetni Isten szent törvényének követelményeit, hanem oda állítani az embert, ahol meg tudja tartani a törvény kívánalmait.

Krisztus sokakat megmentő hite nem az, aminek sokan lefestik. „Higgyetek, higgyetek – kiáltják –, csupán higgyetek Krisztusban, és üdvözlötök! Ez minden, amit tennetek kell!” Bár az igazi hit teljesen megbízik Jézusban, az üdvösség el fog vezetni az Isten törvénye iránti tökéletes engedelmisségre. A hit cselekedetekben nyilvánul meg. János apostol kijelenti: „Aki azt mondja, ismerem Őt, és parancsolatait nem tartja meg, hazug az.” [...]

Lehetetlen nagygyá tennünk az Úr törvényét, ha nem ragadjuk meg Krisztus igazságosságát. – *A Te Igéd igazság*, 6. köt., 1073. o.

Október 13., kedd – „Hogy jó szerencsés lehess mindenben”

Ha az ember az Isten által számára kijelölt úton jár, olyan tanácsadóra lel, akinek a bölcsessége meghalad minden emberi értelmet. Józsué bölcs vezető volt, mivel az Úr volt a tanácsadója. Mindenekelőtt a Léleknek, Isten Igéjének a kardját használta, hiszen hatalmasságok próbálták eltéríteni a feddhetetlenség elveitől, amelyekkel kapcsolatban azt mondta neki az Úr, hogy azoktól ne térjen el sem jobbra, sem balra. A tökéletesség útján kellett járnia...

Ha nem leselkedett volna rá egyetlen veszély sem, akkor Isten nem figyelmeztette volna újból és újból, hogy erősítse meg magát. A Mindenható azonban mellette állt minden nehézsége és gyötrelme közepette, és vezette őt...

Izrael vezetőjeként Józsué szorgalmasan kutatta a Mózes által írt könyveket, az isteni tanításokat, feddéseket és tiltásokat, mert semmiképp sem akart helytelenül eljárni. – *Conflict and Courage*, 116. o.

Amiként a Biblia két törvénnyel ajándékoz meg bennünket: egy változhatatlan és örökkévaló törvénnyel valamint egy ideiglenes, átmeneti törvénnyel, azonképpen szövetség is kettő van. A kegyelem szövetsége volt az első, amelyet Isten Éden kertjében kötött az emberrel, amikor a bűneset után azt az ígéretet adta, hogy az asszony magva a kígyó fejére tapos majd. Ez a szövetség minden embernek bocsánatot és Isten támogató kegyelmét ajánlotta fel a jövőre a Krisztusban való hit és az engedelmesség által. Az örök életet is megígérte nekik az Úr azzal a feltétellel, hogy hűségesek maradnak Isten törvényéhez. A pátriárkák így kapták meg az üdvösség reménységét...

Bár ezt a szövetséget Isten Ádámmal kötötte meg és Ábrahámmal csak megújította, mégis egyedül Krisztus halálával teljesedhetett be. Isten ígérete alapján azóta létezett, mióta az Úr először adott hírt a megváltásról, és azt hittel elfogadták. Attól az időponttól kedve azonban, amikor Jézus a halálával jóváhagyta ezt a szövetséget, már új szövetségnek nevezték. Ennek az új szövetségnek is Isten törvénye az alapja. Egyszerűen arról intézkedett, hogy az emberek ismét összhangba kerüljenek az isteni akarattal. Oda vezette el az embereket, ahol engedelmeskedni tudnak Isten törvényének. – *Pátriárkák és próféták*, 370. o.

Teljes mértékben el kell ismernünk Isten Igéjének tekintélyét és hatalmát, még ha ez nem is egyezik meg az elképzeléseinkkel. Rendelkezésünkre áll egy könyv, a tökéletes útmutató. Az Úr szólt, és bármi is lenne a következménye, el kell fogadnunk Igéjét, azt a gyakorlatba ültetnünk a mindennapi életünkben, különben saját magunk választjuk ki feladatainkat, s ezzel épp mennyei Atyánk rendeletei ellenében cselekszünk.

Nem vagyunk a magunkéi, nem cselekedhetünk saját kedvünk szerint. Krisztus képviselőre hívtunk. Áron vétettünk meg. Isten fiai és leányaiként engedelmeskednünk kell, és az Ő Fiában kinyilatkoztott elvek szerint járnunk. – *Medical Ministry*, 255–256. o.

Október 14., szerda – A törvénytisztelők fáradságai és küzdelmei

Ezékiás és munkatársai különböző reformokat hoztak létre az ország lelki és földi érdekeinek helyreállítására. A király „...egész Júdában azt tette, amit jónak, helyesnek és igaznak tartott Istene, az Úr”. „Minden munkáját, amit az Isten háza szolgálatában a törvénynek és a parancsolatnak megfelelően elkezdett, Istenét keresve, tiszta szívből végezte, ezért sikerült neki.” „Bízott az Úrban, Izráel Istenében... vele volt az Úr, és minden vállalkozása eredményes volt.” (2Krn 31:20–21; 2Kir 18:5–7)

Ezékiás uralkodását jelentős intézkedések sorozata jellemezte, melyek tanúsították a környező népeknek, hogy Izráel Istene a népével volt...

Dávid kora óta egy király sem tett olyan sokat Isten országának építéséért a hitehagyás és a csüggesztő körülmények idején, mint Ezékiás. A haldokló király hűségesen szolgálta életében Istenét, és erősítette a nép bizalmát Jahvéban, mint legfőbb Urukban. – *Próféták és királyok*, 338–341. o.

Jézus nem lépett közbe, hogy megszabadítsa szolgáját. Tudta: János kiállja a próbát. Örömmel eljött volna a Megváltó Jánoshoz, hogy jelenlétével világosítsa meg a pincebörtön homályát. Azonban nem adhatta magát az ellenség kezébe, nem kockáztathatta küldetését. Boldogan szabadította volna meg hűséges szolgáját. De azon ezrekért kellett Jánosnak kiinnia a vértanúság poharát, akiknek évek múltán a börtön-

ből a halálba kell menniük. Amikor Jézus követői elhagyottan, cellákban sínylődnek, kard által, kínpadon vagy máglyán kell elpusztulniuk látszólag elhagyatva Istentől és embertől egyaránt, micsoda támasz lehet számukra az a gondolat, hogy Keresztelő János, akinek hűségéről maga Krisztus tett bizonyosságot, osztozott sorsukban!

Sátán engedélyt kapott, hogy hamar véget vethessen az isteni küldött földi életének, ám azt az életet, amely „el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben” (Kol 3:3), nem érintheti a pusztító. Ujjongott, hogy sikerült megszomorítania Krisztust, de Jánost nem tudta legyőzni. A halál örökre kívül helyezte őt a kísértés hatalmán. Ebben a küzdelemben Sátán kimutatta igazi jellemét. A tanúskodó világegyetem előtt vált nyilvánvalóvá ellenségeskedése Istennel és emberrel szemben.
– *Jézus élete*, 224. o.

Mindenkit érnek keserű csalódások, és olykor mindenkit hatalmába keríti a csüggedés; amikor fájdalom az ember sorsa, és nehéz hinni, hogy Isten még mindig jóságos segítője földi gyermekeinek; amikor annyira gyötrik a bajok, hogy inkább kívánja a halált, mint az életet. Ilyenkor sokan elengedik Isten kezét, és a kétely rabságába, a hitetlenség fogságába esnek. Ha ekkor megnyílna lelki szemük, és felfognák Isten intézkedéseit, megmentésükön fáradozó angyalokat látnának, akik lábukat az örök hegyeknél is erősebb alapra helyezik. És akkor új hit, új élet ébredne bennük. – *Próféták és királyok*, 162. o.

Október 15., csütörtök – Jézus a példaképünk

Jézus mondta: „Ha valaki én utánam akar jöni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét minden nap, és kövessen engem” (Lk 9:23). Ez a tanítványság bizonyítéka. Ha a gyülekezet tagjai úgy töltenék be az Igét, ahogy keresztségkor ünnepélyesen megfogadták, akkor szeretnék testvéreiket, és mindenkor egységre, összhangra törekednének...

Aki hisz Krisztusban, Ővele együtt járja az alázatosság útját... figyelni, hogy hol segíthet, hol oszthat áldást, és hol erősíthet lelkeket, miközben együttmunkálkodik az üdvösség örökösei érdekében szolgáló angyalokkal. Jézus kegyelmet, bölcsességet és feddhetetlenséget ad neki, és áldássá teszi őt mindazok számára, akikkel kapcsolatba lép. Minél alázatosabbnak tűnik saját szemében, annál több áldást nyer Istentől, de ettől nem lesz büszkébb. Megfelelő módon használja fel a kapott áldáso-

kat, hiszen azért kapja, hogy felkínálja azokat másoknak is. – *This Day With God*, 356. o.

Krisztus lejött a világunkba, és egy vidéki családban élt. Szülei a lehetőségeik szerint igyekeztek a legjobb ruházatot biztosítani számára, viszont ez a ruházat a falusi emberek egyszerű öltözéke volt. Rögös utakon járt, felkapaszkodott a dombok és hegyek meredek ösvényein. Az utcákat járva magányosnak tűnt, mivel az emberek szemei nem láthatták mennyei kíséretét. Megtanulta az asztalos mesterséget, s ezzel rámutatott arra, hogy a tisztességes munka értékes, és nemezebbé teszi azokat, akiknek a tekintete kimondottan csak Isten dicsőségére szegeződik.

Krisztus, a föld Ura, egyszerű, alázatos munkásemler volt. Senki sem ismerte fel, megvetették, és nem figyeltek rá. Ámde a menny Urának legnagyobb hatalma, felhatalmazása és tekintélye volt az övé. Angyalok kísérték, mivel Atyja munkáját végezte a gyalupad mellett, mint ahogyan csodatevés közben is... Tevékenysége egyszerű, kétkezi munkával kezdődött, mint olyan ember munkája, akinek a mindennapi kenyérért kell megdolgoznia. Ha az Úr Jézus Krisztus a gazdag emberek között élte volna az életét, a nehéz sorsú emberek világának nélkülözni kellett volna azt a példaképet, amit az Úr fel akart kínálni nekik. – *The Upward Look*, 67. o.

Lehangoló élményeid helyett gondolj a Krisztus nevében igényelhető erőre! Képzleted ragadja meg a láthatatlan dolgokat! Gondolataid terelődjenek Isten irántad való csodálatos szeretetének bizonyosságaira! A hit képes eltérni a próbát, ellenállni a kísértésnek, elviselni a csalódást. Jézus a szószólólk. Minden a miénk, amit közbenjárásával megszerez számunkra.

Gondolod, hogy Krisztus nem értékeli azokat, akik teljesen érte élnek? Nem gondolod, hogy felkeresi a szeretett Jánoshoz hasonló száműzötteket, akik az Ő nevében kerültek súlyos próbák közé? Isten nem hagyja egyetlen hűségese munkását sem magára, hogy egyedül küzdjön a túlerővel, és alul maradjon. Drága ékszerként őrzí azokat, akiknek az élete el van rejtve benne együtt a Krisztussal. Ezt mondja nekik: „Olyanná teszek, mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak el” (Agg 2:23). – *A nagy Orvos lábnyomán*, 488. o.